

ประวัติสำนักงานเขตราชภูมิ

เดิมเขตราชภูมิเป็นอำเภอที่อยู่ในเขตการปกครองของจังหวัดธนบุรี ครั้งหนึ่งโอนไปอยู่ในเขตการปกครองของจังหวัดพระประแดง (สมัยนั้นเรียกว่า นครเขื่อนขันธ์) ต่อมาจังหวัดพระประแดงถูกยุบเป็นอำเภอแล้วไปขึ้นกับจังหวัดสมุทรปราการ อำเภอราชภูมิ จึงกลับมาขึ้นกับจังหวัดธนบุรีตามเดิมอีกครั้ง ปัจจุบันเป็นเขตการปกครองขึ้นกับกรุงเทพมหานคร

ความหมายของชื่อเขตที่เป็นอยู่ในขณะนี้ มาจากคำว่า “ราชภูร์” + “บูรณะ” มาเป็น “ราชภูร์บูรณะ” ตามพจนานุกรม “ราชภูร์” แปลว่า “พลเมืองของประเทศ” หรือ “แวนแคว้นบ้านเมือง” “บูรณะ” แปลว่า “ทำให้เต็ม ปฏิสัชณ์ซ้อมแซม” เมื่อนำมาสมารวมกันเป็น “ราชภูร์บูรณะ” จึงมีความหมายได้เป็นสองนัย คือ พลเมืองของประเทศช่วยกันสร้างขึ้นหรือรวมกันตั้งขึ้นเป็นหมู่บ้าน อำเภอหนึ่ง และอีกนัยหนึ่งมีความหมายว่า เป็นเมืองที่ราชภูร์ช่วยกันค้าจุนส่งเสริม และบำรุงรักษาทุกภารกิจที่ทางที่จะให้เป็นเมืองที่มีความเจริญยิ่งๆ ขึ้นสมกับเป็นเขตหนึ่งของกรุงเทพมหานคร และให้มีความเจริญเท่าเทียมกับเขตอื่น

หากจะพิจารณาตามหลักภูมิศาสตร์แล้ว จะเห็นว่าอำเภอราชภูร์บูรณะเดิมคงเป็นชายทะเลและป้อมพระจุลฯ ต่อมาแผ่นดินตอนนี้ออก และสูงขึ้นเรื่อยๆ จนพื้นที่มีต้นไม้มากขึ้นเป็นป่าดงอยู่ทั่วไป ราชภูร์ที่อาศัยอยู่จึงช่วยกัน หักล้างถางป่าทำมาหากินมาเป็นลำดับ

ครั้นมาถึงสมัยของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ทรงตั้งกรุงธนบุรีเป็นเมืองหลวง ราชภูร์ทั้งหลายจึงกระจัดกระจายกันออกมานอก และช่วยกันหักร้างถางป่าสร้างเป็นเมืองขึ้น แล้วช่วยกันปฏิสัชณ์ให้สมบูรณ์ขึ้นเรื่อยๆ เพื่อจะได้เป็นกำแพงป้องกัน หรือเป็นค่านแรกของเมืองหลวงธนบุรี หากถูกชาติใกล้เคียงรุกรานทางเรือในสมัยนั้น

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๒๓ อำเภอราชภูร์บูรณะ ตั้งที่ทำการอยู่ที่บ้านหลวงนาบาล (ปุย รัตนเจนະ) ออยู่ตอนกลางของคลองราชภูร์บูรณะและตั้งอยู่ริมลำกระโดงแห่งหนึ่ง ชาวบ้านเรียกลำกระโดงนี้ว่า “คลองตามมั่ง” คนรุ่นปู่ ย่า ตา ยาย เรียกว่า คลองโรงพักเก่า นายอำเภอคนแรกในสมัยนั้น คือ หลวงนาบาล (ปุย รัตนเจนະ) สถานที่ทำการอำเภอนี้ยังไม่มีตัวอำเภอเป็นอิสระ หลวงนาบาลดำรงตำแหน่ง นายอำเภอตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๒๓ จนถึง พ.ศ. ๒๔๖๘

เมื่อสิ้นสมัยหลวงนาบาลแล้ว พระวิเศษอักษรสาร มาดำรงตำแหน่งแทน จึงย้ายที่ทำการอำเภอมาปลูกสร้างเป็นอิสระในที่ดินของวัดราชภูร์บูรณะ ด้านทิศเหนือริมแม่น้ำเจ้าพระยา ต่อมาริเวณดังกล่าว ถูกน้ำเซาะตลิ่งพังอยู่เรื่อยๆ พระวิเศษอักษรสาร นายอำเภอเห็นว่าจะเป็นการไม่ปลอดภัยในอนาคต จึงขอซื้อที่ดินซึ่งเป็นสวนของนายเกียะ สินธุชาญ เนื้อที่ ๓ ไร่ ๓ งาน ๕๒ ตารางวา ก่อสร้างที่ทำการอำเภอขึ้นใหม่ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๑

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๒ นายเปรมศักดิ์ วิเชียรภักดี นายอำเภอราชภูร์บูรณะ พิจารณาเห็นว่าที่ทำการอำเภอ หลังนี้สร้างมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๑ รวมระยะเวลาประมาณ ๕๒ ปีเศษ ตัวอาคารชำรุดทรุดโทรมมากยกแก่การซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพดี จึงเสนอขอเงินบประมาณทำการก่อสร้างที่ทำการอำเภอขึ้นใหม่ สำนักงบประมาณได้จัดสรรเงินมาเป็น ค่าก่อสร้างอาคารที่ทำการอำเภอเป็นอาคารตึก ๒ ชั้น นอกจากนี้สุขาภิบาล ราชภูร์บูรณะ และพ่อค้าประชาชนได้ร่วมกัน สมทบทุนในการนี้ด้วย อาคารสร้างเสร็จเรียบร้อยเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๓ และเปิดทำการในปีเดียวกัน ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๗๖ กรุงเทพมหานครได้อันุมัติงบประมาณมาสร้างที่ทำการเขตเพิ่มเติมเป็นอาคารตึก ๓ ชั้น ต่อเนื่องกับตึกเก่าและเปิดที่ทำการเขตราชภูร์บูรณะ เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๔๗๖

ต่อมากรุงเทพมหานครได้อนุมัติงบประมาณผูกพัน ๓ ปี คือในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๗, ๒๕๓๘ และ ๒๕๓๙ เพื่อให้สร้างสำนักงานเขตเพิ่มเติมเป็นอาคาร ๑๑ ชั้น ประกอบด้วยชั้นล่างเป็นที่เก็บของ ห้องโถง ลังเก็บน้ำ และห้องไฟฟ้า ชั้น ๒ - ๔ เป็นลานจอดรถยนต์ ชั้น ๖ - ๑๐ เป็นห้องทำงาน และชั้น ๑๑ เป็นห้องประชุม โดยได้ลงนามสัญญาก่อสร้าง เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๗ กำหนดแล้วเสร็จ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๓๙ และในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ได้มีพิธีเปิดอาคารสำนักงานเขต ๑๑ ชั้น โดยสมเด็จพระญาณสัมภารณ์สมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปริณายก